

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2020 și a sentinței Judecătorei Edineț, sediul Central din 25 aprilie 2019, în cauza penală privindu-o pe

Cozloveț Liliana Xxxxx, născută la xxxxx, originară din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliată r-l Xxxxx or. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 16.01.2019-25.04.2019
2. *instanța de apel*: 20.05.2019-04.08.2020
3. *instanța de recurs*: 17.10.2020 - 02.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț (sediul central) din 25.04.2019, Cozloveț Liliana Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

- art.190 alin.(1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.
- art.190 alin.(1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor penale aplicate, lui Cozloveț L. i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa aplicată lui Cozloveț L. prin sentința Judecătorei Ungheni (sediul Nisporeni) din 08.12.2017, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 3 (trei) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere ce țin de domeniul jurisprudenței pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei închisorii în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

S-a încasat de la Cozloveț L. în beneficiul părții vătămate și civile Pavalachi Igor prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 600 euro.

S-a încasat de la Cozloveț L. în beneficiul părții vătămate și civile Pavalati Nina prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 1500 lei.

Cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 31 lei din contul inculpatei Cozloveț L., s-a respins ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, Cozloveț Liliana, acționând cu intenția, îndreptată spre dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, folosindu-se de faptul că Pavalachi Igor are încredere în ea, deoarece sunt cunoscuți, la 04.06.2018, aflându-se pe teritoriul parcării din or. Edineț, str. Independenței 228, a înstrăinat automobilul de model „Opel Vectra” de culoare roșie cu n/î Xxxxx, cetățeanului Chistruga Nicolae, locuitor al satului Alexăndreni, raionul Edineț contra sumei de 100 euro, care conform cursului valutar oficial al BNM constituie suma de 1948 lei, necătfînd la faptul că automobilul dat din menționările părții vătămate Pavalachi Igor costa 22 000 lei, inducând în eroare pe Pavalachi Igor prin prezentarea ultimului ca adevărată a unei fapte mincinoase, însoțită de comportamentul dolosiv și viclean, invocând că îi va plăti pentru automobilul achiziționat pe parcurs, însă neavînd intenția de a-i transmite banii pentru procurarea automobilului, iar banii dobîndiți ilegal i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate Pavalachi I. prejudiciu material considerabil în sumă de 13200 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Cozloveț L. întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, faptă care a fost determinată de comportamentul dolosiv si viclean si care a produs daune considerabile.*

Instanța de fond a mai constatat în fapt că, Cozloveț L., continuând acțiunile sale criminale, acționând cu intenția îndreptată spre dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, folosindu-se de faptul că, Pavalati Nina are încredere în ea, deoarece sunt cunoscute, la sfîrșitul lunii mai a anului 2018, prin prezentarea ultimei ca adevărată a unei fapte mincinoase, însoțită de comportamentul dolosiv și viclean, invocând că feciorul acesteia Pavalachi Igor, care la acel moment se afla peste hotarele R. Moldova, i-a permis să vîndă covorul din casă de model „Blinda”, pentru a se achita cu careva datorii inventate de aceasta, însă neavînd intenția de a se achita cu banii pentru realizarea covorului, i-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate Pavalati Nina, prejudiciu material considerabil în sumă de 1500 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului Cozloveț L. întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, faptă care*

a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean și care a produs daune considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpată și avocatul acesteia Violeta Nistor, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cozloveț Liliana să fie achitată.

În susținerea cerințelor înaintate, apelanții au făcut referire la următoarele aspecte:

- condamnarea este una neîntemeiată, în lipsa semnelor infracțiunii de escrocherie;

- instanța fără careva probe a constatat că, inculpata Cozloveț Liliana a acționat cu intenție spre dobândirea ilicită a bunurilor lui Pavalachi Igor și Pavalati Nina, prin inducerea în eroare a persoanelor;

- instanța și-a bazat sentința de condamnare pe declarațiile părților vătămate, care sunt contradictorii, ceea ce demonstrează neveridicitatea lor. Pavalati Nina a declarat că, la momentul când a fost scos covorul de pe perete, feciorul Pavalachi Igor nu era acasă, pe când ultimul neagă acest fapt;

- partea vătămată Pavalati Nina a declarat că, a scos la vânzare covorul și era acasă la momentul când cumpărătorii au venit și i-au scos covorul de pe perete. În acel moment Pavalachi Igor era în ogradă;

- Pavalati Nina nu a anunțat poliția despre presupusa infracțiune și pînă în prezent nu există o plîngere din partea ultimei;

- Pavalachi Igor a declarat că, mama sa a dat acordul ca să fie vîndut;

- instanța greșit a recunoscut-o vinovată pe Cozloveț Liliana în însușirea automobilului lui Pavalachi Igor, or, acesta din urmă a declarat că, i-a încredințat inculpatei să vîndă mașina sa. Aceste circumstanțe fiind confirmate și de martorul Baciu Emil;

- în dosar f.d. 36 este recipisa lui Pavalachi Igor în care este indicat că, el a cunoscut că Cozloveț Liliana a primit automobilul de la parcare și el nu are pretenții;

- consideră că părțile vătămate au depus plîngere împotriva lui Cozloveț Liliana avînd ca scop de a obține banii care au dorit să-i obțină la înstrăinarea mașinei;

- martorul Chistruga Vitalie care a cumpărat automobilul, a declarat că s-a întîlnit cu Liliana, iar aceasta a spus că automobilul aparține unui bărbat. Deci, Cozloveț Liliana nu i-a înșelat prezentîndu-se ca proprietar;

- Cozloveț Liliana nu a acționat nici prin înșelăciune, nici prin abuz de încredere, nici prin inducere în eroare, nu a avut un comportament dolosiv și viclean. Nu a însușit nici un bun;

- părțile vătămate au cunoscut despre înstrăinarea bunurilor banii le-au fost transmiși.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2020, apelul a fost respins ca nefundat și menținută sentința.

5. Instanța de apel a menționat că, în baza probelor acumulate în cadrul

urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse lui Cozloveț Liliana de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) și art.190 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, vina inculpatei Cozloveț Liliana de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) și art.190 alin.(1) Cod penal, este pe deplin dovedită prin probele cercetate în instanța de fond, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei. Vina inculpatei în comiterea infracțiunii este dovedită prin următoarele probe: cererea cet. Pavalachi Igor din 27.06.2018, prin care solicită luarea măsurilor legale în privința lui Cozloveț Liliana, care prin inducerea în eroare a lui și a mamei sale Pavalati Nina, a însușit ilegal banii obținuți de pe urma vânzării covorului din casa acestora. De asemenea, încredințându-i lui Cozloveț Liliana automobilul de model Opel Vectra, nu cunoaște unde este la moment acest automobil (f.d.7); tabel fotografic, cu imaginile automobilului de culoare roșie model Opel Vectra, cu n./î XXXXX(f.d.15); proces-verbal de examinare a obiectului din 12.07.2018, potrivit căruia obiect al examinării a fost automobilul de culoare roșie, model Opel Vectra, cu nr./î XXXXX, anul fabricării 1988 (f.d.16); proces-verbal de autosesizare din 08.10.2018 (f.d.71); declarațiile martorului Baci Emil din 21.03.2019 (f.d.174); declarațiile părții vătămate Pavalati Nina din 21.03.2019 (f.d.176); declarațiile părții vătămate Pavalachi Igor din 15.04.2019 (f.d.183-185).

În speță, prin acțiunile inculpatei Cozloveț Liliana, s-au periclitat în principal - relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar în plan secundar - relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

La caz s-a constatat că, învinuirea adusă lui Cozloveț Liliana în baza art.190 alin.(1) Cod penal pe ambele episoade este dovedită pe deplin de probele acumulate la etapa urmăririi penale, precum și prin declarațiile părților vătămate și a martorului Baci Emil audiați în cadrul ședinței instanței de fond. Deponenții declarațiilor au relatat în mod consecvent circumstanțele în care a avut loc faptul infracțiunilor imputate lui Cozloveț Lilia.

Astfel, fapta infracțională a lui Cozloveț Liliana este dovedită prin declarații părții vătămate Pavalachi Igor, din care reiese că, a avut o înțelegere verbală cu inculpata referitor la vânzarea automobilului de model Opel Vectra, care aparținea părții vătămate, la prețul de 600 euro, în caz contrar să aducă automobilul la domiciliul acestuia. Ulterior, partea vătămată Pavalachi Igor a aflat că, în absența sa, Cozloveț Liliana a înstrăinat automobilul de model Opel Vectra la un preț care nu-l cunoaște și banii obținuți de pe urma vânzării automobilului său nu i-a primit. Cele descrise denotă clar inducerea în eroare a lui Pavalachi Igor de către Cozloveț Liliana, prin promisiunea de a vinde automobilul în lipsa proprietarului, cu transmiterea sumei de bani acestuia, după care intenționat, continuânduși

scopul de cupiditate urmărit de la bun început, nu a transmis banii primiți în urma tranzacției de vânzare-cumpărare către Pavalachi Igor.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate Pavalachi Igor este dedusă și din faptul coroborării acestor declarații cu declarațiile martorului Baciuc Emil. Martorul în cauză a relatat că, în luna iunie 2018, Cozloveț Liliana i-a propus să cumpere un automobil de model Opel Vectra la preț de 600 euro. Ulterior, peste vreo 2-3 săptămâni, a fost telefonat iarăși de către Cozloveț Liliana, care a venit cu o nouă propunere de a-i vinde automobilul Opel Vectra la preț de 100 euro, ofertă acceptată de Baciuc Emil. În cele din urmă, s-a întâlnit cu Cozloveț Liliana căreia i-a transmis suma de 100 euro, respectiv intrând în posesia automobilului Opel Vectra de culoare roșie.

Pe faptul învinuirii lui Cozloveț Liliana de săvârșirea escrocheriei pe episodul cu partea vătămată Pavalati Nina, instanța de apel a reținut că vina inculpatei este dovedită prin declarațiile părții vătămate Pavalati Nina. Astfel, din declarațiile părții vătămate reiese că, Cozloveț Liliana urmărind scopul dobândirii ilicite a costului covorului ce se afla la domiciliul lui Pavalati Nina, prin comportament dolosiv și viclean, cu inducerea în eroare a persoanei a dobândit de la Pavalati Nina suma de 1500 lei obținută în urma vânzării bunului și a însușit această sumă ilegal, sub pretextul că de acești bani este nevoie pentru a rezolva careva probleme iluzorii a fiului Pavalachi Igor.

Instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile părții vătămate Pavalati Nina, ținând cont de faptul că, se află în coroborare cu declarațiile lui Pavalachi Igor la depunerea cărora a făcut referire asupra aceluiași împrejurări de fapt, din care în mod clar se constată fapta de escrocherie în acțiunile lui Cozloveț Liliana date descrierii mai sus. Mai mult, declarațiile lui Pavalachi Igor vin să completeze cele menționate de către Pavalati Nina în privința sumei de bani obținute de inculpata de pe urma înstrăinării covorului, ultima obținând 1500 lei, din care 250 lei i-a dat acestuia, iar restul și i-a însușit.

Cu referire la cele invocate în cererea de apel, instanța de apel nu a identificat alegațiile invocate ca fiind motiv de casare a sentinței adoptate de prima instanță, mai cu seamă argumentele apelanților nu dovedesc lipsa faptei infracțiunilor imputate lui Cozloveț Liliana.

Instanța de apel a reținut, că legislația procesual-penală prevede expres la art.276 alin.(1) Cod de procedură penală cazurile în care urmărirea penală se pornește numai în baza plîngerii prealabile a victimei. Infracțiunea de care este învinuită Cozloveț Liliana pe episodul săvârșirii acesteia față de Pavalati Nina, adică infracțiunea incriminată de art.190 alin.(1) Cod penal, nu se enumeră printre infracțiunile la care organul de urmărire penală urmează să se sesizeze în mod exclusiv doar în baza plîngerii prealabile depusă de victima infracțiunii. Astfel, instanța de apel găsește neîntemeiat argumentul invocat în apelul declarat, potrivit căruia Pavalati Nina nu a anunțat poliția despre infracțiune și pînă în prezent nu există o plîngere din partea ultimei.

De asemenea, nu prezintă o schimbare de situație faptul că Pavalati Nina a

dat acordul la înstrăinarea covorului, după cum mizează partea apărării. Instanța de apel la descrierea componentei de infracțiune a escrocheriei a reținut că, caracterul ilicit al dobândirii bunului se datorează faptului că obținerea acestuia are loc cu predarea de bună a bunului victimei către făptuitor, consimțământul celui dintâi fiind obținut prin înșelăciune și abuz de încredere, cu inducerea în eroare a victimei.

Aceeași situație a avut loc și în cazul lui Pavalachi Igor, unde Cozloveț Liliana a dobândit ilicit suma de bani primită de pe urma vânzării automobilului Opel Vectra, ce aparținea părții vătămate. Caracterul infracțional a faptei sale se datorează faptului că inculpata a convenit inițial cu Pavlachi Igor de a vinde automobilul și a-i transmite banii, însă acest din urmă act nu s-a realizat, or, inculpata abuziv a însușit banii obținuți în sumă de 100 euro.

Instanța de apel a stabilit, că dobândirea ilicită a bunului, unde acordul victimei este prezent, însă consimțământul este determinat de inducerea în eroare a persoanei, deosebește infracțiunea de escrocherie de alte infracțiuni contra patrimoniului cum ar fi furtul sau jaful, în cazul cărora nu există acordul victimei pentru ca făptașul să intre în posesia ilicită asupra bunului. Înscrișul la care se face referire în cererea de apel nu fac dovada unor circumstanțe ce ar înlătura caracterul penal al faptelor imputate lui Cozloveț Liliana. Astfel, recepisa de la f.d.37 vine să confirme faptul că automobilul Opel Vectra, care aparține lui Pavalachi Igor, întradevăr a fost pus la dispoziția inculpatei pentru a fi înstrăinat de către aceasta. Acest înscriș nicidecum nu înlătură vinovăția lui Cozloveț Liliana în însușirea ilicită a sumei de 100 euro, obținută de pe urma vânzării automobilului în cauză.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Conform art.16 Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Cozloveț Liliana, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art.75 alin.(1) Cod penal, instanța de fond a stabilit ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Ținând cont de circumstanțele comiterii faptei, de personalitatea inculpatului, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu privarea inculpatei de libertate, prim prisma condițiilor statuate la art.84 alin.(1) Cod penal, art.85 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală definitivă sub formă închisoare pe un termen de închisoare de 2 ani 3 luni și cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere

Instanța de apel verificând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de apelant, a constatat că probatoriul administrat în prezenta cauză demonstrează vinovăția inculpatei Cozloveț Liliana în comiterea faptelor incriminate de art.190 alin.(1) Cod penal pe ambele episoade, imputate acesteia potrivit rechizitoriului. Instanța de fond și-a întemeiat concluzia reieșind din circumstanțele stabilite de probele prezentei cauze, oferindu-le apreciere corespunzătoare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

6. Avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatei, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate, cu rejudecarea cauzei și achitarea inculpatei, sau remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat:

- instanța de fond, nu a stabilit în mod clar cuantumul prejudiciului acțiunilor pentru care a condamnat-o. Astfel, inculpata a fost condamnată pentru însușirea a sumei de 100 Euro, iar ca efect de la acesta s-a încasat suma de 600,00 euro;

- în speță instanța de fond, inconsecvent a motivat suma prejudiciului în condițiile operării cu termenii de „banii dobândiți ilegal i-a însușit în urma înstrăinării automobilului (100.00 Euro), coraportat deja la valoarea declarată de partea vătămată de 22 000,00 lei, cu cea ulterior solictată și încasată de către instanța de fond în cunșum de 600,00 Euro, inclusiv prin învinuirea formulată drept prejudiciul de 13 200,00 lei;

- instanța de fond, nu a arătat prin care acțiuni concrete a fost comisă latura obiectivă a componenței art. 190 alin. (1) Cod penal, în redacția Legii PRM nr.179 din 27.07.2018;

- instanța de fond, neîntemeiat a reținut în sarcina inculpatei o dublă pedepsire a acțiunilor pretins constatate în condițiile acelorăși modificări a componenței în cauză;

- instanța de fond, pretinde că ar fi a constatat, în acțiunile inculpatei o intenție unică, dar o condamnă pe două episoade în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, omițind că dispozițiile normei incriminează fapta de prejudiciere comisă asupra a două și mai multe persoane;

- s-a reținut că inculpata ar fi obținut prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile lui Igor Pavalachi și Nina Pavalati;

- instanța de judecată privitor la cumularea pedepselor prin prisma art. 85 Cod penal, urma a elucida necesitatea recalificării faptelor reținute prin sentința Judecătoriei Ungheni (sediul Nisporeni) din 07.12.2017, din prevederile art. 190 alin. (2) Cod penal, în cele statuate în dispoziția art. 190 alin. (1) Cod penal și să constate că la momentul comiterii pretinselor noi infracțiuni era deja intervenit termenul de prescripție conform art. 60 Cod penal;

- nu în ultimul rând instanța de fond fără a efectua o analiză a personalității inculpatei, a faptului că aceasta are la întreținere un copil minor și a fiicei care are dizabilități și necesită întreținere și care se află la întreținerea exclusivă a inculpatei, a faptului ca părțile vătămate refuză să primească „pretinsul

prejudiciu”, a cărui valoare nu corespunde gradului de proporționalitate cu limitările impuse prin aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatei și privării copiilor de unicul întreținător;

- conform sentinței, aceasta a admis pretenția lui Igor Pavalachi și a încasat suma prejudiciului de 600,00 de euro, contrar faptului că în învinuire valoarea prejudiciului a fost formulat în quantum de 13200 lei. Totodată, în partea motivată, instanța de apel constată asupra prejudiciului de 100 euro;

-instanțele inferioare urmau să motiveze modalitatea săvârșirii infracțiunii invocate de către acuzare cu referire la „*prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase ... determinată de comportamentul dolosiv sau viclean*” care a produs daune considerabile prin prisma laturii obiective, însă și instanța de apel a omis să examineze în mod real această problemă esențială. Mai cu seamă instanța de apel a omis în genere acest argument;

- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii prin faptul că, în partea descriptivă a deciziei instanței de apel se constată prejudiciul cauzat lui Pavalachi Igor de 100,00 Euro, pe când în partea dispozitivă a deciziei aceasta este de 600,00 euro, or instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt;

- omiterea oferirii unui răspuns la modificările operate la componența art. 190 Cod penal;

- instanțele de fond eronat au apreciat calificarea faptelor în privința dobândirii vehiculului estimat la 600 euro sau echivalentul a 13200 lei, la situația din 04.06.2018 și de la sfârșitul lunii mai 2018 (episodul în privința lui Pavalati N.) calificate juridic drept două infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal. Or, aceasta nu a ținut cont de modificările art. 190 alin. (1) Cod penal din 27.07.2018;

- partea acuzării nu a probat intenția inculpatei;

- în substanță, apreciem critic concluziile ambelor instanțe în partea întrunirii

- Cozloveț Liliana a fost de acord dacă părțile vătămate insistă, să restituie prejudiciul estimat la 600 euro lui Pavalachi Igor și 1500 lei - lui Pavalati Nina - fapt ce rezultă direct din sentința instanței de fond, pagina 3. La fel, din declarațiile lui Pavalachi Igor, pagina 4 a sentinței rezultă că, aceasta inițial este gata să o ierte contra aceste-i sume;

- Pavalachi Igor nu a inițiat în acest sens nici o acțiune extrajudiciară sau civilă pentru a primi acești bani;

- instanța de apel nu a observat constatările contrare făcute în urma declarațiilor a lui Pavalachi Igor și Pavali Nina pe subiectul vânzării covorului;

- instanța de fond, nu a răspuns la argument apărării vizând necesitatea reținerii personalității inculpatei, a situației acesteia, în care rezultă cert, că aceasta are la întreținere un copil minor, iar altul cu dizabilitați, care au fost lăsați fără ocrotire părintească, și întreținere, comportat la prejudiciul pretins de părțile vătămate, în sumă de 1500,00 lei, și 100,00 Euro și disproporționalitatea limitărilor impuse ca rezultat al individualizării pedepsei în sarcina inculpatei.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 11), 13) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece instanța de apel a aplicat corect normele de drept material, evaluând probele în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, iar concluzia privind vinovăția lui Cozloveț L., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Iachimciuc A. în numele inculpatei se reține, că se invocă ca temeiuri de drept pct. 6), 8), 10), 11), 13) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie; a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatei în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care

instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Cozloveț L. este vinovată în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

O altă remarcă, pe care instanța de recurs nu a putut-o trece cu vederea, se referă la faptul că apărătorul, în cererea de recurs, în premieră, invocă critici nediscutate până acum la celelalte etape de judecare a cauzei, ceea ce raportându-se la art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, este inadmisibil. Una din regulile de bază de care se ghidează instanța de recurs la preluarea spre examinare a cerințelor recurenților, este discutarea acestora la etapele anterioare de examinare a cauzei.

Or, temeiurile menționate la alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, în speță, nici prima condiție, nici cea de a doua nu este incidentă. Din actele cauzei se constată că la etapa precedentă de judecare a cauzei chestiuni de genul că: instanțele de fond nu au ținut cont de mai multe circumstanțe la individualizarea pedepsei inculpatei, nu urma a fi aplicate prevederile art. 85 Cod penal, dezacordul cu suma prejudiciului cauzat și faptul că neîntemeiat a fost reținută dubla pedepsire, nu au fost disputate.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că inculpata nu este vinovată în comiterea faptei imputate în baza art. 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal, precum și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora cercetând incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul penal consideră, că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin

prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, cu referire la critica recurentului, precum că instanțele de fond eronat au apreciat calificarea faptelor, calificate juridic drept două infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, partea acuzării nu a probat intenția inculpatei, astfel nu sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor.

Cu toate acestea Colegiul penal ține să menționeze, că modificările intervenite în dispoziția art. 190 Cod penal, prin Legea Nr. 179 din 27.07.2018, în vigoare la 17.08.2018, nu influențează nici într-un fel încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Cozloveț L. și nu schimbă situația acesteia, deoarece în prezenta cauză învinuirea a fost înaintată inculpatei în conformitate cu modificările menționate, iar în cadrul examinării prezentei cauze, s-a constatat, că fapta infracțională a lui Cozloveț Liliana este dovedită prin declarații părții vătămate Pavalachi Igor, din care reiese că a avut o înțelegere verbală cu inculpata referitor la vânzarea automobilului de model Opel Vectra, care aparținea părții vătămate, la prețul de 600 euro, în caz contrar să aducă automobilul la domiciliul acestuia. Ulterior, partea vătămată Pavalachi Igor a aflat că, în absența sa, Cozloveț Liliana a înstrăinat automobilul de model Opel Vectra, la un preț care nu-l cunoaște și banii obținuți de pe urma vânzării automobilului său nu i-a primit. Cele descrise denotă clar inducerea în eroare a lui Pavalachi Igor de către Cozloveț Liliana, prin promisiunea de a vinde automobilul în lipsa proprietarului, cu transmiterea sumei de bani acestuia, după care intenționat, continuânduși scopul de cupiditate urmărit de la bun început, nu a transmis banii primiți în urma tranzacției de vânzare-cumpărare către Pavalachi Igor.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel întemeiat a reținut că, veridicitatea declarațiilor părții vătămate Pavalachi Igor este dedusă și din faptul coroborării acestor declarații cu declarațiile martorului Baciș Emil. Martorul în cauză a relatat că, în luna iunie 2018, Cozloveț Liliana i-a propus să cumpere un automobil de model Opel Vectra la preț de 600 euro. Ulterior, peste vreo 2-3 săptămâni, a fost telefonat iarăși de către Cozloveț Liliana, care a venit cu o nouă propunere de a-i vinde automobilul Opel Vectra la preț de 100 euro, ofertă acceptată de Baciș Emil. În cele din urmă, s-a întâlnit cu Cozloveț Liliana căreia i-a transmis suma de 100 euro, respectiv intrând în posesia automobilului Opel Vectra, de culoare roșie.

Pe faptul învinuirii lui Cozloveț Liliana de săvârșirea escrocheriei pe episodul cu partea vătămată Pavalachi Nina, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel just a indicat că, vina inculpatei este dovedită prin declarațiile

părții vătămate Pavalati Nina. Astfel, din declarațiile părții vătămate reiese că, Cozloveț Liliana urmărind scopul dobândirii ilicite a costului covorului, ce se afla la domiciliul lui Pavalati Nina, prin comportament dolosiv și viclean, cu inducerea în eroare a persoanei a dobândit de la Pavalati Nina suma de 1500 lei, obținută în urma vânzării bunului și a însușit această sumă ilegal, sub pretextul că de acești bani este nevoie pentru a rezolva careva probleme iluzorii a fiului Pavalchi Igor. Astfel, aceste împrejurări demonstrează că, inculpata de la bun început avea intenția de a însuși banii părților vătămate, respectiv în acțiunile inculpatei fiind confirmate elementele infracțiunii de escrocherie.

Cu referire la critica recurentului, precum că instanțele de fond eronat au apreciat calificarea faptelor, încadrând juridic drept două infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de modificările la art. 190 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal reține că, în modificările art. 190 alin. (1) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*, se are în vedere că, printr-o acțiune (inacțiune) sau un sistem de acțiuni (inacțiuni) poate să inducă în eroare una sau a mai multe persoane, astfel în cazul dat faptele se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale, însă în speța dată, inculpata Cozloveț L. prin două sau mai multe acțiuni, a săvârșit două infracțiuni. Astfel, instanțele de fond just au indicat că, acțiunile lui Cozloveț L. (episodul în privința lui Pavalachi I. în privința dobândirii vehiculului estimat la 600 euro sau echivalentul de 13200 lei, la situația din 04.06.2018) și de la sfârșitul lunii mai 2018 (episodul în privința lui Pavalati N.) au fost corect calificate juridic drept două infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Din acest punct de vedere, Colegiul penal conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 11), 13) Cod de procedură penală, la care se face referire în recursul declarat, în speță fiind prezent cazul unui concurs de infracțiuni.

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recurs, precum că conform sentinței a admis pretenția lui Pavalachi I. și a încasat suma prejudiciului de 600 euro, contrar faptului că, în învinuire valoarea prejudiciului a fost formulată în cuantum de 13.200 lei. În acest sens, Colegiul penal reține, că în învinuire este indicat că părții vătămate Pavalachi I., i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 22000 lei, însă în ședința de judecată partea vătămată a solicitat restituirea sumei de 600 euro sau echivalentul de 13200 lei, suma care a fost solicitată de către partea vătămată de la inculpată pentru vinderea mașinii, în caz contrar să o aducă înapoi, astfel instanța de fond întemeiat a încasat de la inculpată prejudiciul material în sumă de 600 euro.

Generalizând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează, că nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar acțiunile acesteia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și instanța de apel în privința inculpatei, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar deferite spre examinare.

Finalmente, Colegiul penal apreciază ca legală și întemeiată hotărârea instanței de apel, care a fost adoptată în corespundere cu prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de recurent este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 august 2020, în cauza penală privind-o pe **Cozloveț Liliana Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie